

בש"פ 8149/17 - אסף ישראל עמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8149/17

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: אסף ישראל עמר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עמ"ת 31435-10-17 שניתנה ביום 19.10.2017 על ידי כבוד השופט ר' יונגרד

בשם המבקש: עו"ד מאיר סמי

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח חובה. על פי כתב האישום, המבקש נהג ברכב פרטי ביום 12.9.2017, על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע עוד בשנת 1997. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים בעניינו. המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ובהחלטה מיום 13.9.2017 קבע בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' מהנא) כי קמה עילת מעצר של מסוכנות. זאת, נוכח עברו הפלילי של המבקש והעובדה שמאסר על תנאי תלוי ועומד לא הרתיע אותו. עם זאת, נקבע כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר, ולבקשתו של המבקש נקבע כי הוא ישוחרר למעצר בית מלא עד לתום ההליכים נגדו.

2. כבר ביום 17.9.2017 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, וביקש כי יותר לו לצאת לעבודה במשך שעות היום (7:00-18:00). בהחלטתו מיום 18.10.2017 נעתר בית המשפט לתעבורה לבקשה. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים (עמ"ת 31435-10-17). בית המשפט המחוזי (כב' השופט ר' יונגרד) ציין כי פרק הזמן שחלף מאז החלטת המעצר אינו מספק כדי לקבוע שהמבקש ראוי לאמון בית המשפט, וכן הודגש עברו הפלילי המכביד של המבקש. עוד צויין, כי לכל הפחות היה צורך לקבל תסקיר מעצר, טרם תתקבל

החלטה מעין זו. לפיכך התקבל הערר בהחלטה מיום 19.10.2017. עוד באותו יום התקבלה החלטה לתקן את כתב האישום ולייחס למבקש גם עבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שהתברר כי בדגימת שתן שנלקחה ממנו נמצאו תוצרי חילוף חומרים של החומר הפעיל בקוקאין.

3. בבקשה שלפניי נטען, כי די בפסילת רישיון הנהיגה של המבקש לשם הפגת המסוכנות הנשקפת ממנו. כמו כן, המבקש סבור כי האינטרס הציבורי - כמו גם נסיבותיו האישיות - מצדיקים את יציאתו לעבודה, ולשיטתו גם במקרים חמורים יותר נוהגים בתי המשפט להסתפק בתנאי שחרור מקלים מאלה שנקבעו בעניינו.

4. הבקשה שבפני ממחישה שוב עד כמה המשמעות של "גלגול שלישי" טרם הופנמה בקרב ציבור עורכי הדין. הבקשה אינה מתיימרת אפילו להסביר מדוע סבור המבקש כי יש עילה למתן רשות לערור, ממילא אינה עומדת באמות המידה שנקבעו למתן רשות לערור "בגלגול שלישי", ולפיכך דינה להידחות (בש"פ 6708/15 ימאני נ' מדינת ישראל (13.10.2015); בש"פ 7211/17 ג.ח.מ עבודות עפר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (15.9.2017); בש"פ 5547/17 מרזוק נ' מדינת ישראל (10.7.2017)). טענותיו של המבקש אינן חורגות מעניינו הפרטי, ואף לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ליתן לו רשות לערור. למעלה מן הצורך אציין כי בנידון דידן עברו הפלילי של המבקש (בין היתר, שבע הרשעות קודמות בעבירות דומות ומאסר על תנאי תלוי ועומד) הוא בעל משקל לא מבוטל, ולא מדובר במקרה שגרתי של נהיגה ללא רישיון בתוקף. זאת, אף מבלי שאדרש לעובדה שכתב האישום תוקן באופן המוסיף לו חומרה יתרה.

5. נוכח האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בתשובה.

ניתנה היום, ד' בחשוון התשע"ח (24.10.2017).

שׁוֹפֵט